

Sygnatura akt I C 808/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15-06-2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Mariola Burghardt

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15-06-2016 r. w K.

sprawy z powództwa J. Ś. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda J. Ś. (1) kwotę 14.022,36 zł (czternaście tysięcy dwadzieścia dwa 36 /100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi następująco:

- od kwoty 13.222,36 zł od dnia 17.12.2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 800,00 zł od dnia 12.03.2015 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda J. Ś. (1) kwotę 3.850,44 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV nakazuje stronie pozwanej Towarzystwu (...) w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 197,26 zł, tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt **IC 808/15**

UZASADNIENIE

Powód J. Ś. (1) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 14.022,36 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 13.222,36 zł od 29 listopada 2014r. do dnia zapłaty i od kwoty 800,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 29 listopada 2014r. doszło do kolizji, w której został uszkodzony jego samochód M. (...) o nr rej (...). Powód podał dalej, że sprawca uszkodzeń jego samochodu był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej, która jednak odmówiła przyjęcia odpowiedzialności za szkodę, z tym że wyliczyła koszt naprawy auta na sumę 13.222,36 zł. Nie zgadzając się ze stanowiskiem firmy ubezpieczeniowej i wysokością wyliczonego odszkodowania, powód zlecił rzeczoznawcy na swój koszt kalkulację uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu. Powód wskazał, że opinia rzeczoznawcy określiła koszty naprawy na sumę 28.257,23 zł, a jej koszt wyniósł 800,00 zł. Powód wyjaśnił, że dochodzi zapłaty jedynie części należnego mu odszkodowania tj. kwoty 13.222,36 zł (równej wysokości odszkodowania wyliczonego przez stronę pozwaną. Powód

podniósł, że dla przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku wymaga użycia wyłącznie nowych i oryginalnych części.

Strona pozwana Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana kwestionowała swoją odpowiedzialność co do zasady. Podniosła, że kierujący ciągnikiem i ubezpieczony w ramach OC – R. B. (1) przyjął wprawdzie winę za spowodowanie kolizji jednakże analiza uszkodzeń w obu pojazdach wskazuje, że nie korespondują one ze sobą a do powstania uszkodzeń nie mogło dojść w okolicznościach podawanych przez powoda i kierowcę ciągnika. Strona pozwana kwestionowała także wysokość szkody w samochodzie powoda, podnosząc że ekspertyza sporządzona na jego zlecenie nie może być traktowana jako dowód w sprawie. Według strony pozwanej niezasadne jest żądanie przez powoda zwrotu kosztów opinii sporządzonej na jego zlecenie, gdyż zlecenie kalkulacji naprawczej nie było konieczne, ani obiektywnie uzasadnione a opinia ta nie przysłużyła się do ustalenia okoliczności powstania szkody. Strona pozwana podnosiła także, że powód niezasadnie dochodzi odszkodowania w kwocie brutto – z podatkiem VAT, choć nie wykazał, iż nie mógł odliczyć tego podatku. Wskazała przy tym, że powód prowadzi od 2001 roku działalność gospodarczą, a przedmiotowy samochód prawdopodobnie wykorzystywał w tej działalności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 29 października 2014r. powód J. Ś. (1) jechał swoim samochodem marki M. (...) drogą powiatową z K. do K.. W miejscowości K. przy ul (...) przy posesji nr (...), jadący z przeciwka ciągnik marki U., którym kierował R. B. (1), wykonując manewr skrętu w lewo, by wjechać na posesję nr (...), przekroczył pas jezdni właściwy dla pojazdów jadących w Kierunku K. i doprowadził do kolizji z samochodem powoda. Opona ciągnika kolidowała z bokiem samochodu M. i w wyniku powyższego doszło do uszkodzenia pojazdu powoda polegającego na otarciu i zarysowaniu powłoki lakierowej, wgnieceniu błotnika przedniego, drzwi przednich i tylnych, błotnika tylnego i zarysowaniu nakładki progu oraz listew drzwi po stronie lewej.

/dowód: zeznania świadków K. B. i R. B. – złożone na rozprawie 8 maja 2015r., zgłoszenie szkody w pojeździe przez powoda z 29.10.2014r. znajdujące się w aktach szkodowych, opinia biegłego W. C. – k – 109 – 141, zeznania powoda J. Ś. złożone na rozprawie 17 lipca 2015r./

Właściciel ciągnika R. B. (1) był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Po zgłoszeniu szkody ubezpieczyciel dokonał wyceny kosztów naprawy i wyliczył je na kwotę 13.222,36 zł. Firma ubezpieczeniowa odmówiła wypłaty odszkodowania powodowi stwierdzając, że do wypadku nie mogło dojść w okolicznościach wskazanych przez powoda.

/okoliczności bezsporne/

Po tym powód zlecił rzeczoznawcy D. Ł. sporządzenie opinii. Rzeczoznawca ten ustalił koszty naprawy samochodu na kwotę 28.257,55 zł. Za sporządzenie opinii powód zapłacił kwotę 800,00 zł.

/dowód: ekspertyza wraz z kalkulacją i rachunek – k – 19 - 32/

Koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 24.268,04 zł

/dowód: opinia biegłego W. C. – k – 109- 141/

Sąd zważył co następuje:

Ustaleń powyższych sąd dokonał na podstawie zeznań świadków – uczestników zdarzenia i zeznań powoda oraz opinii biegłego W. C., który wskazał, że w opisanej przez powoda okolicznościach mogło dojść do kolizji, która doprowadziła do uszkodzenia pojazdu powoda. Biegły wskazał przede wszystkim, że uszkodzenia w pojeździe powoda odpowiadają parametrom koła ciągnika, którym kierował K. B. (2). W tych warunkach, wiarygodnie brzmią zeznania K. B. (2), że przed podjęciem manewru skrętu w lewo odwrócił się, by sprawdzić, czy nikt go nie wyprzedza i gdy odwrócił się z powrotem był oślepiiony słońcem i nie zauważył pojazdu nadjeżdżającego z przeciwnika. Te zeznania i zeznania powoda oraz właściciela ciągnika uzupełniały się wzajemnie i trzeba je było uznać za wiarygodne, tym bardziej, że nie potwierdziła się wersja strony pozwanej o braku korelacji pomiędzy rozmiarami koła ciągnika i uszkodzeniami w pojeździe powoda. Biegły wyjaśnił także, że uszkodzeniom w pojeździe powoda nie musiały towarzyszyć uszkodzenia w ciągniku, gdyż możliwe było, że ciągnik dotykał samochód tylko kołami i nie stykał się innymi częściami.

Odpowiedzialność K. B. (2) za szkodę wynikała z treści przepisu art. 436 § 2 w zw. z art. 415 k.c.

Biegły W. C. (2) w pisemnej opinii wyliczył koszty niezbędne do naprawy samochodu i konkluzje tej opinii nie zostały przez strony zakwestionowane. Biegły krytycznie odniósł się do wyliczenia szkody dokonanej przez stronę pozwaną oraz do kosztorysu wykonanego przez rzeczoznawcę sporządzającego kosztorys na zlecenie powoda.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela kształtował przepis art. 822 § 1 k.c. Koszty naprawy pojazdu powoda wyliczone przez biegłego zostały określone na kwotę 24.268,04 zł. Dochodzona przez powoda kwota – określona jako żądanie częściowego odszkodowania – mieści się w sumie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu. Trzeba zauważyć, że z dokumentów posiadanych przez Urząd Skarbowy nie można dokonać ustaleń jakie samochodu są użytkowane do prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby prowadzące taką działalność. Powód zaprzeczył, by przedmiotowy samochód był wykorzystywany do działalności gospodarczej i jedynie przeprowadzona przez Urzędu Skarbowy mogłaby te fakty stwierdzić. Wniosek strony pozwanej w tym względzie nie mógł zostać uwzględniony.

W zakres należnego powodowi odszkodowania wchodziły także koszty opinii sporządzonej na jej zlecenie przez rzeczoznawcę tj. 800,00 zł. Opinia ta w sposób decydujący określała zakres szkód w pojeździe powoda i dawała podstawy do określenia właściwych kosztów naprawy samochodu. W tych warunkach zasądzone od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem tj. 14.022,36 zł. Powód żądał odsetek od kwoty 13.222,36 zł od 29.11.2014r., a od kwoty 800,00 zł od 21.01.2015r.

W ocenie sądu, liczenie terminu określonego przepisem art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu... powinno uwzględnić dzień zgłoszenia szkody także w zakresie kwotowo określonego żądania odszkodowania. Powód nie określił tej wysokości. Przy odmowie zapłaty przez firmę ubezpieczeniową odszkodowania, a jednocześnie wyliczeniu wysokości szkody, to dzień następny od wyliczenia wysokości szkody był dniem wymagalności świadczenia. Strona powodowa wyliczyła szkodę na 13.222,36 zł w dniu 16 grudnia 2014 roku i w związku z tym odsetki od tej kwoty zasądzone od 17.12.2014r.

Odsetki od kwoty 800,00 zł liczono od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej. Powyższe przesądziło o oddaleniu powództwa w zakresie jakim powód domagał się odsetek od dat wcześniejszych.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód uległ w minimalnym zakresie, dlatego stronę pozwaną obciążono obowiązkiem zwrotu powodowi całości poniesionych przez niego kosztów procesu. W skład tych kosztów wchodziły: opłata sądowa w kwocie 702,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 2.400,00 zł, koszty opinii biegłego – 731,44 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł, łącznie 3.850,44 zł. Wydatki co do zwrotu kosztów stawiennictwa świadka na rozprawie zostały pokryte ze Skarbu Państwa. Na podstawie przepisu art. 113 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 623) wydatkami w kwocie 197,26 zł obciążono stronę przegrywającą sprawę.